

at der drages Omsorg for den størst mulige Fasthed og Stabilitet i Bankens Administration.

I denne Henseende formener Udvalget, at det af Folketinget vedtagne Forslag ikke byder tilstrækkelig Garanti, idet det giver Finansministeren en saa stor Andel i Styrelsen, at han kan siges at være eller at kunne blive Over-Administrator for Hypotekbanken. Dette Forhold maa anses for lidet heldigt allerede af den Grund, at det ikke kan forudsættes, at enhver Finansminister har Interesse for og Kendskab til Hypotekbankens Anliggender i saa høj Grad, at han, der maa henvende sin Opmærksomhed paa saa mange andre Statsforretninger, paa fyldestgørende Maade kan varetage en saadan Stilling. Udvalget stiller derfor (under Nr. 38) et Ændringsforslag gaaende ud paa at modificere Finansministerens Indflydelse paa Hypotekbankens Ledelse derved, at man foreslaar, at Bestyrelsen kommer til at bestaa af en Direktion paa tre og et Tilsynsraad paa fem Medlemmer. Af disse sidste foreslaas de fire valgte af Rigsdagen — to af hvert Ting —, idet man maa ønske at sikre Rigsdagen Adgang til paa nært Hold at følge Bankens Virksomhed, medens Udvalget ved at foreslaa Tilsynsraadets femte Medlem valgt af Finansministeren har tilsigtet at give denne en tilsvarende Stilling, paa samme Tid som Finansministerens Ret til at have Afgørelsen af forskellige vigtige Spørgsmaal i sin Haand bevares (jfr. § 7). Ud fra samme Begrundelse maa Udvalget anse det for formaalstjenligt, at Revisorerne vælges af Rigsdagen, og at det gøres dem til Pligt at afgive Aarsberetning til Rigsdagen, som derefter tager Beslutning om Regnskabet. Derfor stilles Ændringsforslag Nr. 42.

Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 38 medfører en Række Forslag, der gaar ud paa at overføre forskellige Finansministeren tillagte Beføjelser til Tilsynsraadet.

I Bemærkningerne til Lovforslaget findes anført, at to af Landets større Banker (Landmandsbanken og Privatbanken) have

tilraadet Oprettelsen af en Hypotekbank, paa samme Tid som to (Nationalbanken og Handelsbanken) nære Betænkkelighed i saa Henseende (Bilag 2 a—e).

Medens Udvalget trods disse Betænkkeligheder, som mere eller mindre deles af enkelte af Udvalgets Medlemmer, dog er blevet enigt om ikke at fraraade Oprettelsen af en Hypotekbank, skal det ikke bestrides, at pludselig Tilførsel af en betydelig fremmed Kapital vil kunne afstedkomme Uro paa det indenlandske Pengemarked. Men paa samme Tid er Udvalget dog af den Formening, at Hypotekbankens Bestyrelse vil være i Stand til i ikke ringe Grad at forebygge disse maaske mindre heldige Virkninger dels derved, at Tilgodehavendet i Udlandet for solgte Serier inddrages efterhaanden, dels ved at Hypotekbankens disponible Pengemidler ikke alene indsættes til Forrentning i de københavnske Banker, men ogsaa i saadanne større Provinsbanker, der efter Bestyrelsens Skøn maatte frembyde fortrinlig Sikkerhed.

Udvalgets Forslag om et Tilsynsraad og om Rigsdagens Adgang til at vælge Revisorer og til at godkende Hypotekbankens Regnskab ere de mest indgribende af det store Antal Ændringsforslag, af hvilke de fleste stilles af hele Udvalget og ere tiltraadte af Finansministeren.

Mange af Ændringerne ere ganske redaktionelle og fremkaldte af de ovennævnte vigtigere Forslag, andre tilsigte kun at hidføre større Klarhed i de paa-gældende Bestemmelser.

Af reel Betydning ere særlig Ændringsforslagene til §§ 11, 17 og 18 og den ny § 18. Udvalgets Flertal nærer meget stor Betænkkelighed ved den i § 11 indeholdte Bestemmelse, der gaar ud paa, at Obligationer, som henhøre til Statslaanefonden, skulle kunne afhændes til Hypotekbanken. Dersom dette vedtages, betyder det et Tilsagn om en næsten ubegrænset Udvidelse af de ved Loven om Statslaanefonden fastslaaede Grænser. Man stiller derfor Ændringsforslag under Nr. 26.